

Schaarste verdelen door lottrekking of met discriminerende criteria.

Hoewel geen enkele universiteitsstudent nog ontsnapt aan een stevige brok statistiek, lijken de grondbeginselen ervan bij niemand door te dringen. Een steekproef is alleen aselekt en niet discriminerend als alle elementen uit de populatie dezelfde kans hebben om in de steekproef te worden opgenomen. Dat kan alleen worden bekomen door een blinde lottrekking. Eens welk selectie criterium werkt per definitie discriminerend.

In de gehandicaptenzorg is er voor elke zorgvorm en voor elke doelgroep meer vraag dan aanbod. Het Perspectiefplan 2020 voorziet niet om dit tekort weg te werken en bestendigt dus de schaarste. Het nieuwe zorgzwaarte instrument leidt tot een ordening van de verschillende mensen met een handicap, uitgedrukt in het voor hen nodige zorgbudget. Daarin worden alle aspecten van deze personen verwerkt die de bevoegde overheid ter beschikking heeft en relevant vindt. Daarbuiten blijven dus geen relevante selectiecriteria meer voor handen.

De schaarste vertaalt zich in het verschil tussen alle opgetelde zorgzwaartebudgetten (te schatten op 4 miljard euro) en het beschikbare VAPH budget (1,3 miljard euro). Die schaarste kan je alleen willekeurig verdelen. Ofwel geef je iedereen dezelfde fractie (één derde!) van het berekende zorgzwaartebudget en draagt iedereen een evenredig deel van de schaarste. Ofwel geef je vanaf de hoogst ingeschaalde zijn volledige budget, afdalend tot het geld op is en krijgt de rest niets, of je start omgekeerd van de laagst ingeschaalde naar boven tot het geld op is. Ofwel krijgt iedere persoon met een handicap een lotnummer en organiseer je willekeurige lottrekking. Dit alles is natuurlijk mensonwaardig.

De huidige praktijk is nog meer mensonterend. De meest schrijnende situaties zouden worden geselecteerd. Een meetinstrument voor de graad van schrijnendheid is er niet en kan je ook niet bedenken. De individuele gegevens waarover de evaluatiecommissies beschikken, zijn zodanig summier en niet verifieerbaar dat de schrijnendheid wel puur subjectief moet worden geschat.

Dit leidt tot de ergst denkbare vorm van discriminatie. Er is immers geen discriminatie van groepen, maar van individuen. Gediscrimineerde groepen kunnen zich nog verenigen en hun groepsbelang verdedigen. Individuen die elk op een andere onbekende grond zijn gediscrimineerd, kunnen zich niet verenigen en een individu weegt nooit door in een debat. Doordat er noch expliciete, noch eenduidige selectiecriteria zijn, kunnen ook die niet worden betwist. Niemand kan weten of hij aan alle nodige criteria voldoet, of zijn selectie klopt volgens de criteria en wat in zijn situatie moet veranderen om wel te voldoen. Het verdedigingsrecht is meer dan geschonden, het is onbestaand.

Deze willekeur is erger dan gewone lottrekking en wordt schaamteloos verdedigd en bestendigd. Wij willen dat dit meteen stopt.